

Магия! Ние всички сме магьосници и живеем в земя на удивителни чудеса и красота. Защото покълването на семето е не по-малко чудо от това да видиш стремителния славен поход на Небесното войнство или да общуваш с феите, или да вдигнеш от гроба майстора магьосник на стиха, който е хвърлил проклятие върху всеки, осмелил се да наруши вечния му покой²⁴⁸. И като деца, които заспиват в операта, но се топят от наслада в кукления театър, ние обръщаме гръб на безкрайните чудеса на природата, за да се оставим на обаянието и очарованието на дребните чудодейства на китарите в мрака, цигарите и връзването с въжета, защото те са далеч по-близки до нас и напълно ни задоволяват като чудо. Което всъщност може би е правилно, тъй като многото мисли за Безграничното доведоха Жан Пол Рихтер и Томас Карлайл²⁴⁹ почти до лудост и ги направиха непригодни за обикновения живот. Само ако търсим истината в Науката, ще постигнем хармония както в дребните, така и във великите неща.

---

²⁴⁸ Вероятно авторът има предвид прочутата епитафия-проклятие на гроба на Уилям Шекспир:

*„Good Friend, for Jesus' sake forbear
To dig the dust enclosed here:
Blessed be the man that spares these stones,
And curst be he that moves my bones“.*

*„Приятелю добър, за Бога,
недей копа пръстта във гроба:
Благословен да бъде този, който камъка опази,
проклет да бъде, ако кокалите ми погази“ – б. пр.*

²⁴⁹ Жан Пол, истинско име Йохан Паул Фридрих Рихтер (1763–1825) – германски писател, сентименталист, сатирик, естет и публицист. Томас Карлайл (1795–1881) – шотландски есеист, сатирик и философ с огромно влияние във Викторианската епоха – б. пр.